

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОЇ САМОСТІЙНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ АКАДЕМІЙ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Мета. Статтю присвячено проблемі використання положень цифрової дидактики й сучасних засобів цифрових технологій для розвитку освітньої самостійності майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації. В реаліях XXI століття ключовими ресурсами є актуальна, достовірна інформація. Завдання вищої школи полягає, зокрема, у розвитку здатності студентів самостійно шукати, аналізувати і коректно транскрибувати її. Відбувається зміна і традиційних освітніх завдань у підготовці майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації: у цифровому суспільстві завдання запам'ятовування, пошуку та зберігання інформації беруть на себе технічні пристрої, а від студентів все частіше потрібні навички вищого рівня – пов'язані з оцінкою, аналізом, синтезом, створенням нового знання. Мета дослідження полягає у аналізі питання забезпечення освітньої самоорганізованості майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації в медичній академії в умовах цифровізації освітнього процесу. Методи дослідження: для досягнення мети статті використовували низку методів наукового пізнання, а саме: аналіз наукової літератури, індукція, дедукція, синтез, узагальнення, порівняння. Результати. Визначено, результатом освітньої самоорганізації є освітня самоорганізованість як елемент навчальної культури. Розвиток освітньої самоорганізації в умовах цифровізації освітнього процесу в медичній академії доцільно здійснювати за допомогою взаємодії майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації із цифровим освітнім середовищем, що детермінується усвідомленими процесами цілепокладання, планування, саморегулювання та спрямовується цінностями саморозвитку. Специфіка розвитку освітньої самоорганізації майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації в умовах цифровізації освіти полягає у подоланні об'єктивного протиріччя між цільовою орієнтацією освітнього середовища медичної академії на формування дисциплінованості та підпорядкованості та викликами цифрової епохи, що підвищують значення ролі особистості у прийнятті усвідомлених рішень.

Висновки. Умовами розвитку освітньої самоорганізації майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації в умовах цифровізації освітнього процесу у медичній академії можуть стати такі фактори: різнорівневість діяльності у цифровому освітньому середовищі під час здійснення самостійної роботи; формування ціннісно-цільової рефлексивної позиції студента через усвідомлення можливостей оптимального задоволення своїх освітніх потреб засобами цифрового освітнього середовища; розвиток суб'єктності майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації при виборі та освоєнні засобів цифрової підтримки самоосвітньої діяльності на основі актуалізації узагальнених конструктів самоорганізації; інтеграція орієнтовного, регуляційного та реалізаційного компонентів освітньої самоорганізації здобувачів освіти медичної академії в цифровому освітньому середовищі.

Ключові слова: цифровізація освіти, цифрові технології, цифрова дидактика, студенти, майбутні бакалаври сестринської справи, майбутні фахівці з фізичної реабілітації, медична академія.

Наразі світ перейшов в епоху четвертої промислової революції Industry 4.0, що накладає особливі умови на здійснення більшості видів діяльності [1, с. 3]. Насамперед модифікації торкнулась сфери промисловості й загалом економічного сектору, освіти, охорони здоров'я. Проте трансформація цих сфер неможлива без підготовки кваліфікованих кадрів. Орієнтуючись на глобальну цифровізацію, виникає необхідність у ширшій підготовці фахівців як у предметній галузі, так і в галузі самоорганізації та здатності до самонавчання [11, с. 762]. Ні для кого не секрет, що в реаліях XXI століття ключовими ресурсами є актуальна, достовірна інформація. Відтак завдання вищої школи полягає, зокрема, у розвитку здатності студентів самостійно шукати, аналізувати і коректно транскрибувати її. Особливо актуальним це завдання є для підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації. Адже серед важливих завдань цифровізації української охорони здоров'я слід відзначити створення інноваційних сервісів і платформ, зокрема діагностичних, що передбачають самостійну дистанційну інтерпретацію та оцінку якості результатів медичних досліджень, забезпечення переходу до персоналізованої медицини. Тоді як грамотне сприйняття та обробка отриманої інформації дозволяє медичним фахівцям з передвищою освітою більш ефективно та продуктивно організовувати процес охорони здоров'я.

Цифрова трансформація сьогодні є одним із основних процесів модернізації освіти [9, с. 75]. Поширення цифрових технологій, доповненої реальності, аналізу великих даних дозволило автоматизувати вирішення низки рутинних педагогічних завдань в медичних академіях, таких як оновлення контенту, аналіз освітньої статистики, тестовий контроль, автоматизований зворотний зв'язок та інше. Відбувається зміна і традиційних освітніх завдань у підготовці майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації: у цифровому суспільстві завдання запам'ятовування, пошуку та зберігання інформації беруть на себе технічні пристрої, а від студентів все частіше потрібні навички вищого рівня – пов'язані з оцінкою, аналізом, синтезом, створенням нового знання. В сучасних педагогічних дослідженнях [2, с. 125] під цифровою трансформацією освіти розуміється інтеграція цифрових технологій у всі компоненти освітньої діяльності студентів медичної академії: цілі, засоби, форми, методи, зміст, результати, відносини, що відбувається

у різних сценаріях (особистісному, груповому та просторовому). На тлі цифрової трансформації освіти здатність студентів до освітньої самоорганізації в електронному освітньому середовищі стає фактором, що відображає постнекласичні прагнення педагогічної науки та практики до нелінійності, варіативності, вибірковості освітньої траєкторії.

Особливої актуальності в цих умовах набуває пошук дієвих механізмів розвитку потреби майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації як суб'єктів освіти до саморозвитку та самоорганізації. У цьому розрізі цифрова трансформація передвищої медичної освіти породжує нові сенси самоорганізованості.

Мета дослідження полягає у аналізі питання забезпечення освітньої самоорганізованості майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації в медичній академії в умовах цифровізації освітнього процесу.

Завдання дослідження: 1) констатувати актуалітети анонсованої проблеми в теорії і практиці педагогічної науки; 2) виявити потенційні методичні шляхи й умови розвитку освітньої самоорганізованості студентів медичної академії.

У дослідженні для досягнення мети статті використовували низку методів наукового пізнання, а саме: аналіз наукової літератури, індукція, дедукція, синтез, узагальнення, порівняння.

Цивілізаційні зміни на сучасному етапі характеризуються потужним науково-технологічним розвитком і виникненням принципово нових технологій, які істотно змінюють життя людей. До таких інновацій належать Інтернет та цифрові технології, пов'язані з ним. Фундаментальні академічні знання в епоху online-довідників та Wiki-технологій перестають бути безумовним капіталом. Сучасна людина повинна не тільки володіти знаннями, а й уміти шукати ресурси для вирішення ситуативних завдань, стратегічно мислити, вміти обирати та структурувати необхідну інформацію, а найголовніше – вміти навчатись самостійно.

Інтенсифікація та модернізація виробничих процесів, «розширення фактору динамізму та невизначеності в професійній діяльності майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації» [7] змінюють професійно-якісну структуру кадрових ресурсів охорони здоров'я. Поки людина проходить навчання в медичній академії, вимоги роботодавців та ринку праці можуть суттєво змінитися, але фундаментальна, заснована на традиціях, система вищої медичної освіти не завжди готова встигати за цими змінами. В результаті після закінчення вишу студент неминуче відстає від вимог ринку праці. Тому «для сучасних студентів важливо не отримати готовий набір знань, а розвинути в собі навички саморозвитку та самоосвіти» [8].

Також принциповим викликом для сучасної педагогічної науки є суттєва трансформація властивостей та якостей студентів, які виростили в умовах інтернет-соціалізації. Результатом такої соціалізації стала так звана «мережева особистість», ключовою особливістю якої є особистісне ставлення людини (що знаходиться в нових просторово-часових координатах) до швидкості задоволення її «гносеологічних» (пізнавальних) та «комунікативних» потреб. Саме розвиток навчальної самоорганізації може стати універсальною компетентністю мережевої особистості, заснованої на зростанні суб'єктності студентів в цифровому освітньому середовищі.

Самоорганізація створює базу для усвідомленого управління людиною своїм життям, формування здатності самостійно аналізувати ситуацію, ставити цілі, планувати діяльність з їхнього досягнення, контролювати її проміжні та остаточні результати, оперативно реагувати на будь-які зміни та вносити відповідні коригування. Особливості освіти в цифровому середовищі медичної академії – пріоритет самостійності, свобода вибору освітніх курсів, орієнтація освітньої діяльності на власні інтереси, потреби та когнітивні можливості – актуалізують значущість забезпечення освітньої самоорганізації та зводять її до розряду ключових компетентностей майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації.

Теоретичний розвиток ідей освітньої самоорганізації базується на висновках досліджень, присвячених проблемам та перспективам цифрової трансформації освіти [3; 4 та ін.], враховує теоретичні напрацювання в галузі формування навичок самоосвіти майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації [10, с. 88], а також розробки ідей модернізації дидактики вищої медичної освіти в сучасних умовах [5; 6 та ін.]. У той же час питання розвитку освітньої самоорганізації майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації у медичних академіях за допомогою фактора цифрової трансформації освіти є недостатньо розробленими. Аналіз наукових джерел, власного педагогічного досвіду показав, що практичне впровадження ідей розвитку освітньої самоорганізації особистості здобувачів медичних академії в умовах цифрової трансформації освіти, як і раніше, є досить проблематичним.

У загальному розумінні освітня самоорганізація – це самостійна діяльність студентів щодо постановки множинних навчальних цілей та вибору відповідних цифрових засобів їх досягнення, свідомого управління вирішенням навчальних завдань на основі узагальнених алгоритмів роботи в цифровому освітньому середовищі, здійснення самоконтролю за досягненням освітніх результатів.

Результатом освітньої самоорганізації є освітня самоорганізованість як елемент навчальної культури. Розвиток освітньої самоорганізації в умовах цифровізації освітнього процесу в медичній академії доцільно здійснювати за допомогою взаємодії майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації із цифровим освітнім середовищем, що детермінується усвідомленими процесами цілепокладання, планування, саморегулювання та спрямовується цінностями саморозвитку.

Специфіка розвитку освітньої самоорганізації майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації в умовах цифровізації освіти полягає у подоланні об'єктивного протиріччя між цільовою орієнтацією освітнього середовища медичної академії на формування дисциплінованості та підпорядкованості та викликами цифрової епохи, що підвищують значення ролі особистості у прийнятті усвідомлених рішень. Окреслену суперечність можливо вирішити шляхом використання концептів метаосвіти та технологій індивідуалізації, зорієнтованих на особисту усвідомленість та спільну побудову знань, що кодуються в елементах навчального середовища медичної академії, й зокрема матеріалах дисципліни «Медична і соціальна реабілітація».

Очевидно, що в дидактиці XXI століття відбулися принципові зміни, викликані інтеграцією Болонської системи у практику вітчизняної вищої медичної освіти та, як наслідок, збільшення частки самостійної роботи в освітньому процесі медичної академії. При цьому самостійна робота майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації розглядається не лише як самостійний вид освітньої діяльності, а й як самоорганізація освітньої діяльності, що характеризується зростаючою внутрішньою мотивованістю, самостійністю, активністю студента як її суб'єкта. Такі ідеї акумульовані в рамках суб'єктно-діяльнісного підходу як методологічного орієнтиру розвитку особистості здобувача освіти в освітній діяльності через навчальні інтереси, досвід і рефлексію.

Суб'єктно-діяльнісний підхід до організації професійної медичної освіти майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації постулює тезу про те, що освітня самоорганізація може бути забезпечена усвідомленою, а отже, і самоосвітньою діяльністю, яка регулюється. При цьому усвідомленість найчастіше пов'язують із здатністю керувати собою, своїми думками, діями та вчинками для досягнення поставлених освітніх цілей.

Зважаючи на висловлені думки, припускаємо, що умовами розвитку освітньої самоорганізації майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації в умовах цифровізації освітнього процесу у медичній академії можуть стати такі фактори:

- різнорівневість діяльності у цифровому освітньому середовищі під час здійснення самостійної роботи;
- формування ціннісно-цільової рефлексивної позиції студента через усвідомлення можливостей оптимального задоволення своїх освітніх потреб засобами цифрового освітнього середовища;
- розвиток суб'єктності майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації при виборі та освоєнні засобів цифрової підтримки самоосвітньої діяльності на основі актуалізації узагальнених конструктів самоорганізації;
- інтеграція орієнтовного, регуляційного та реалізаційного компонентів освітньої самоорганізації здобувачів освіти медичної академії в цифровому освітньому середовищі.

Припускаємо, що в умовах існуючих можливостей цифровізації освітнього процесу ефективними засобами розвитку навчальної самоорганізації майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації слід визнати: тексти нової природи, що підвищують суб'єктність студентів за рахунок відмови від лінійності побудови та сприйняття тексту, збільшення інформаційного навантаження на одиницю тексту; наявність форм зворотного зв'язку; наявність wiki-інструментів як нових форм авторства; технологічні карти, що дозволяють підвищити усвідомленість освітніх дій студентів через поінформованість про рівень вимог викладача та націленість на досягнення освітніх результатів, що відповідають вимогам державного освітнього стандарту вищої медичної освіти; електронний рефлексивний щоденник – засіб електронного педагогічного супроводу студентів при організації самостійної роботи, що реалізує ряд функцій: планування, організацію самостійної роботи з конкретної дисципліни, самооцінку її результатів.

Дієвим практичним інструментом викладача в процесі управління самостійною роботою майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації вважаємо силабус дисципліни (план її вивчення, план дій для студентів), який здатний, на наш погляд, стати ефективним інструментом самоорганізації освітньої діяльності. Такий документ інформує студента про те, чого він може навчитися в результаті освоєння дисципліни, а також про те, що і в які терміни він має зробити. Використання такого документа дозволить студентам самостійно розподіляти час, сили та вибирати інтенсивність роботи.

Висновки. В умовах цифровізації вищої медичної освіти компонентом дидактики стають нові формати традиційних методів навчання майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації. Цифровізація освіти не вимагає особливих змін словесних та наочних методів навчання, оскільки в цьому випадку може бути використане оцифрування. Таким чином, досягнення класичної дидактики у визначенні та класифікації методів навчання не втрачають цінності, а навпаки, набувають нового «розширення», пов'язаного з умовами їх застосування в цифровому середовищі. Цифровізація освітньої діяльності призводить до зміни типу наукової раціональності, покладеної в її основу. Відповідь на виклики цифровізації передбачає оволодіння майбутніми фахівцями як прийомами ефективного використання інформації, так і способами творчого мислення (у технологічному форматі пошуку, обробки, інтерпретації, зберігання, актуалізації знання) та компетентностями особистісного зростання та самоосвіти, що кардинально змінює лінійну схему освітнього процесу медичної академії. Заданий стандартом загальний освітній результат в ідеалі повинен розбиватися на усвідомлено вибрані та індивідуально сконструйовані траєкторії вивчення дисциплін відповідно до місця даних курсів у підсумковій компетентнісній моделі випускника та виявлятися у сформованих

компетентностях, які знайшли відображення в інтегрованому освітньому результаті. Задля досягнення окресленого результату освітній процес в медичній академії необхідно спрямовувати на забезпечення освітньої самостійності студентів засобами цифрових технологій.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у конкретизації векторів організації самостійної роботи майбутніх бакалаврів сестринської справи й фахівців з фізичної реабілітації під час вивчення курсу «Медична і соціальна реабілітація» в умовах цифровізації освітнього процесу медичної академії.

Використана література:

1. Бабаєв, В. М., Стадник, Г. В., Момот, Т. В. (2019) Цифрова трансформація в сфері вищої освіти в умовах глобалізації. *Комунальне господарство міст. Економічні науки*, 2, 2–9.
2. Варав, О. Б. (2018) Використання інноваційних педагогічних технологій у професійній підготовці майбутніх бакалаврів сестринської справи. *Інноваційна педагогіка*, 8, 115–118. http://nbuv.gov.ua/UJRN/kgm_econ_2019_2_3
3. Сторченкова, Н. Ю., Тесля, Ю. М., Хлевна, Ю. Л., Кичань, О. М., (2020) Методологічні аспекти створення цифрового університету. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»*. Серія: *Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проектами*, 1, 31–36.
4. Закусилова, Т. О. (2018) Формування основ професіоналізму майбутніх медичних сестер у процесі фахової підготовки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. Запоріжжя.
5. Кайдалова, Л. Г. (2018) Формування професійної компетентності майбутніх медичних сестер: теоретичний аспект. *Науковий вісник НУБіП України. Сер.: Педагогіка, психологія, філософія*, 267, 80–85.
6. Коваленко, О. О. (2013) Значення самостійності як особистісно-професійної якості молодшого медичного персоналу в умовах реформування медичної галузі в Україні. *Педагогіка та психологія*, 43, 73–82.
7. Козак, Х. І. (2019) Формування професійної ідентичності майбутніх молодших спеціалістів сестринської справи на засадах деонтологічного підходу : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Хмельницький.
8. Лісна-Міський, Н. Є. (2016) Загальна характеристика формування професійної компетентності майбутніх фахівців сестринської справи. *Педагогічний дискурс. Сер.: Педагогічні науки*, LXXII, 122–126.
9. Khateeb, L. A., Shdaifat, S. A. K., Dr. Nidal A. K. Shdaifa (2021). Effectiveness of Communication Techniques in Distance Education and its Impact on Learning Outcomes at Jordanian Universities (Northern Province). *International Journal of Higher Education*, 10 (2), 74-82.
10. Melnychuk, I. M. (2020) Peculiarities of creating interactive educational environment in vocational training of future medical specialists. *Медична освіта*, 2, 87–91.
11. Yabukoshi, T. (2020). Self-Regulated Learning Processes Outside the Classroom: Insights from a Case Study of Japanese EFL Students. *Journal of Asia TEFL*, 17(3), 758–777.

References:

1. Babaiev, V. M., Stadnyk, H. V., Momot, T. V. (2019) Tsyfrova transformatsiia v sferi vyshchoi osvity v umovakh hlobalizatsii [Digital transformation in higher education in the context of globalization. Municipal utilities]. *Komunalne hospodarstvo mist. Ekonomichni nauky – Communal management of cities. Economic Sciences*, 2, 2–9. [in Ukrainian].
2. Varava, O. B. (2018) Vykorystannia innovatsiinykh pedahohichnykh tekhnolohii u profesiinii pidhotovtsi maibutnix bakalavriv sestrynskoi spravy [The use of innovative pedagogical technologies in the training of future bachelors of nursing]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative pedagogy*, 8, 115–118. [in Ukrainian].
3. Iehorchenkova, N. Yu., Teslia, Yu. M., Khlevna, Yu. L., Kychan, O. M., (2020) Metodolohichni aspekty stvorennia tsyfrovoho universytetu [Methodological aspects of creating a digital university]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «Kharkivskiy politekhnichnyi instytut»*. Serii: *Stratehichne upravlinnia, upravlinnia portfeliamy, prohramamy ta proektamy – Bulletin of the National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"*. Series: *Strategic management, management of portfolios, programs and projects*, 1, 31–36. [in Ukrainian].
4. Zakusylova, T. O. (2018) Formuvannia osnov profesionalizmu maibutnix medychnykh sester u protsesi fakhovoi pidhotovky [Formation of the foundations of professionalism of future nurses in the process of professional training]: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. ped. nauk : 13.00.04 – teoriia i metodyka profesiinoi osvity. Zaporizhzhia. [in Ukrainian].
5. Kaidalova, L. H. (2018) Formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnix medychnykh sester: teoretychnyi aspekt [Formation of professional competence of future nurses: theoretical aspect]. *Naukovyi visnyk NUBiP Ukrainy. Ser.: Pedahohika, psykholohiia, filozofia – Scientific bulletin of NUBiP of Ukraine. Ser.: Pedagogy, psychology, philosophy*, 267, 80–85. [in Ukrainian].
6. Kovalenko, O. O. (2013) Znachennia samostiinosti yak osobystisno-profesiinoi yakosti molodshoho medychnoho personalu v umovakh reformuvannia medychnoi haluzi v Ukraini [The value of independence as a personal and professional quality of junior medical personnel in the conditions of reforming the medical industry in Ukraine]. *Pedahohika ta psykholohiia – Pedagogy and Psychology*, 43, 73–82. [in Ukrainian].
7. Kozak, Kh. I. (2019) Formuvannia profesiinoi identychnosti maibutnix molodshykh spetsialistiv sestrynskoi spravy na zasadakh deontolohichnoho pidkhdou [Formation of the professional identity of future junior nursing specialists based on the deontological approach] : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04. Khmelnytskyi. [in Ukrainian].
8. Lisna-Miskiv, N. Ye. (2016) Zahalna kharakterystyka formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnix fakhivtsiv sestrynskoi spravy [General characteristics of the formation of professional competence of future nursing specialists]. *Pedahohichnyi dyskurs. Ser.: Pedahohichni nauky – Pedagogical discourse. Ser.: Pedagogical Sciences*, LXXII, 122–126. [in Ukrainian].
9. Khateeb, L. A., Shdaifat, S. A. K., Dr. Nidal A. K. Shdaifa (2021). Effectiveness of Communication Techniques in Distance Education and its Impact on Learning Outcomes at Jordanian Universities (Northern Province). *International Journal of Higher Education*, 10 (2), 74-82. <https://doi.org/10.5430/ijhe.v10n2p74>
10. Melnychuk, I. M. (2020) Peculiarities of creating interactive educational environment in vocational training of future medical specialists. *Медична освіта*, 2, 87–91 [in Ukrainian].
11. Yabukoshi, T. (2020). Self-Regulated Learning Processes Outside the Classroom: Insights from a Case Study of Japanese EFL Students. *Journal of Asia TEFL*, 17(3), 758–777. <http://dx.doi.org/10.18823/asiatefl.2020.17.3.1.758>

Demianchuk M. Ensuring the educational independence of higher education acquisitions in medical academies in the conditions of digitalization of the educational process

Purpose. The article is devoted to the problem of using the provisions of digital didactics and modern means of digital technologies for the development of educational independence of future nursing bachelors and physical rehabilitation specialists. In the realities of the 21st century, key resources are up-to-date, reliable information. The task of the higher school is, in particular, to develop the ability of students to independently search, analyze and correctly transcribe it. There is a change in the traditional educational tasks in the training of future nursing bachelors and physical rehabilitation specialists: in the digital society, the tasks of memorizing, searching and storing information are taken over by technical devices, and students are increasingly required to have higher-level skills - related to assessment, analysis, synthesis, creation of new knowledge. The purpose of research: analyze the issue of ensuring educational self-organization of future bachelors of nursing and physical rehabilitation specialists in the medical academy in the conditions of digitalization of the educational process.

Methods of research: to reach the purpose of the article a number of methods of scientific cognition, namely: scientific literature analysis, induction, deduction, synthesis, generalization, comparison.

Results. It was determined that the result of educational self-organization is educational self-organization as an element of educational culture. The development of educational self-organization in the conditions of digitization of the educational process in the medical academy should be carried out with the help of the interaction of future bachelors of nursing and physical rehabilitation specialists with the digital educational environment, which is determined by the conscious processes of goal setting, planning, self-regulation and guided by the values of self-development. The specifics of the development of educational self-organization of future bachelors of nursing and physical rehabilitation specialists in the conditions of digitalization of education consists in overcoming the objective contradiction between the target orientation of the educational environment of the medical academy on the formation of discipline and subordination and the challenges of the digital era, which increase the importance of the role of the individual in making informed decisions.

Conclusions. The conditions for the development of educational self-organization of future bachelors of nursing and physical rehabilitation specialists in the conditions of digitalization of the educational process in the medical academy may become the following factors: unevenness of activities in the digital educational environment during independent work; the formation of a value-targeted reflexive position of the student through awareness of the possibilities of optimal satisfaction of his educational needs by means of the digital educational environment; development of the subjectivity of future nursing bachelors and physical rehabilitation specialists when choosing and mastering means of digital support for self-education based on the actualization of generalized self-organization structures; integration of indicative, regulatory and implementation components of educational self-organization of medical academy students in a digital educational environment.

Key words: digitalization of education, digital technologies, digital didactics, students, future bachelors of nursing, future specialists in physical rehabilitation, medical academy.

UDC 811.111'373.43+81'373.46

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.91.17>

Dido N., Kravets O., Mynda O.

TEACHING ENGLISH NEOLOGISMS FOR THE STUDENTS LEARNING ENGLISH FOR SPECIFIC PURPOSES

The article deals with the main difficulties faced by the students learning English for specific purposes when studying and interpreting neologisms in practical English classes, and the main types of activities that would contribute to the understanding and appropriate use of neologisms in professional communication, and their translation into Ukrainian. Thanks to the rapid development and globalization of economic relations, the field of economics has become a rich source of neologisms, and students who study English as a foreign language have encountered considerable difficulties in understanding and interpreting these neologisms. Students often receive and process information necessary for their future professional communication from authentic texts, which contain neologisms, and the difficulty of correct interpretation of neologisms is the main problem faced by students when processing such sources. The main difficulty in understanding the meaning of a neologism is that the new word has not yet been added to dictionaries, and students must know the ways of interpreting new words or phrases they hear or read. The relevance of the study is determined by the need to study new vocabulary units as a means of reflecting the changes taking place in different spheres of human activity, as well as understanding of this vocabulary by future specialists in order to form their professional foreign language competence. The article emphasizes the importance of the correct interpretation of neologisms, since understanding of new word formations can contribute to better mastering a foreign language of the specialty, the acquisition of professional competence by obtaining new professional information through foreign sources, and also serve as a means of developing intercultural communication, helping future specialists in various fields to avoid cultural mistakes and giving them better understanding of the specifics of the cultural background and motives of their potential business partners. It is stated that teacher should introduce neologisms for the students of non-linguistic specialties at the very initial stage of teaching a foreign language at university, should encourage students to actively use contextual clues to study neologisms, as well as discuss some principles of word formation in the English language for better recognition and interpretation